

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii nr.84/1998 privind
mărcile și indicațiile geografice**

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I.- Legea nr.84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 161 din 23 aprilie 1998, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art.1.- Drepturile asupra mărcilor și indicațiilor geografice sunt dobândite și apărute, pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi.

Prezenta lege se aplică mărcilor de produse și servicii, individuale, colective, de certificare, ce fac obiectul unei înregistrări sau solicitări de înregistrare în România, ori care își produc efectele în România, ca urmare a unei protecții comunitare sau pe cale internațională, precum și indicațiilor geografice.

Persoanele fizice sau juridice străine cu domiciliul respectiv sediul în afara teritoriului României, beneficiază de dispozițiile prezentei legi în condițiile convențiilor internaționale privind mărcile și indicațiile geografice la care România este parte.”

2. Articolul 2 se abrogă.

3. După articolul 2 se introduce un nou articol, art.2¹, cu următorul cuprins:

„Art.2¹. - Poate constitui marcă orice semn susceptibil de reprezentare grafică, cum ar fi : cuvinte, inclusiv nume de persoane, desene, litere, cifre, elemente figurative, forme tridimensionale și în special, forma produsului sau a ambalajului său, culori, combinații de culori, holograme, semnale sonore, precum și orice combinație a acestora, cu condiția ca aceste semne să permită a distinge produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi.”

4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art.3. - În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *înregistrarea mărcii* - modul de dobândire a drepturilor asupra unei mărci, în temeiul prezentei legi sau al convențiilor și tratatelor internaționale la care România este parte;

b) *marcă anterioară* - marca înregistrată, precum și marca depusă pentru a fi înregistrată în Registrul mărcilor, cu condiția ca ulterior să fie înregistrată;

c) *marcă comunitară* - marca înregistrată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr.207/2009 privind marca comunitară, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr.L78 din 24 martie 2009;

d) *marcă notorie* - marca larg cunoscută în România în cadrul segmentului de public vizat pentru produsele sau serviciile cărora acestora li se aplică, fără a fi necesară înregistrarea sau utilizarea mărcii în România pentru a putea fi opusă;

e) *marcă colectivă* - marca destinată a servi la deosebirea produselor sau a serviciilor membrilor unei asociații de produse sau serviciile aparținând altor persoane;

f) *marcă de certificare* - marca ce indică faptul că produsele sau serviciile pentru care este utilizată sunt certificate de titularul mărcii în ceea ce privește calitatea, materialul, modul de fabricație a produselor sau de prestare a serviciilor, precizia ori alte caracteristici;

g) *indicația geografică* - denumirea servind la identificarea unui produs originar dintr-o țară, regiune sau localitate a unui stat, în cazurile în care o calitate, o reputație sau alte caracteristici

determinate pot fi în mod esențial atribuite acestei origini geografice;

h) *solicitant* - persoana în numele căreia este depusă o cerere de înregistrare a mărcii;

i) *titular* - persoana pe numele căreia marca este înregistrată în Registrul mărcilor și poate fi orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat;

j) *mandatar autorizat*, denumit în continuare *mandatar* - consilierul în proprietate industrială, care poate avea și calitatea de reprezentant în procedurile în fața Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci;

k) *Registrul mărcilor* - baza de date, administrată de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, care cuprinde mărcile înregistrate în România, precum și toate datele înscrise referitoare la aceste înregistrări, indiferent de suportul pe care sunt păstrate aceste date;

l) *Registrul indicațiilor geografice* - colecția de date, administrată de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, care cuprinde indicațiile geografice înregistrate în România, precum și toate datele înscrise referitoare la aceste înregistrări, indiferent de suportul pe care sunt păstrate aceste date;

m) *Convenția de la Paris* - Convenția pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, Paris, așa cum a fost revizuită și modificată, ratificată de România prin Decretul nr.1177/1968, publicat în Buletinul Oficial al României, nr.1 din 6 ianuarie 1969;

n) *țările Uniunii de la Paris* - țările cărora li se aplică Convenția de la Paris și care sunt constituite în Uniunea pentru protecția proprietății industriale;

o) *Aranjamentul de la Madrid* - Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 14 aprilie 1891, revizuit la Stockholm la 14 iulie 1967, ratificat de România prin Decretul nr.1176/1968, publicat în Buletinul Oficial nr.1 din 6 ianuarie 1969;

p) *Protocolul referitor la Aranjament* - Protocolul de la Madrid din 27 iunie 1989, referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, ratificat de România prin Legea nr.5/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.11 din 15 ianuarie 1998;

q) *Regulamentul privind marca comunitară* - Regulamentul (CE) nr.207/2009 al Consiliului privind marca comunitară, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 78 din 24 martie 2009;

r) *întreprindere* - orice entitate implicată într-o activitate economică, indiferent de natura sa juridică ori de modul de finanțare.”

5. La articolul 4, se introduce un nou alineat, alin.2, cu următorul cuprins:

„Mărcile comunitare beneficiază de protecție pe teritoriul României, potrivit prevederilor Regulamentului privind marca comunitară.”

6. La articolul 5, partea introductivă și litera a) ale alineatului (1), vor avea următorul cuprins:

„Art.5.- Sunt refuzate la înregistrare sau pot fi declarate nule, dacă sunt înregistrate, pentru următoarele motive absolute:

a) semnele care nu pot constitui o marcă;”

7. La articolul 5, după litera l) a alineatului 1, se introduc două noi litere, lit.m) și n), cu următorul cuprins:

„m) mărcile care conțin semne cu înaltă valoare simbolică, în special un simbol religios;

n) mărcile care conțin, fără autorizația organelor competente, ecusoane, embleme, blazoane, semne heraldice, altele decât cele avute în vedere la art.6 ter din Convenția de la Paris.”

8. La articolul 5, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Dispozițiile alin.1 lit.b)-d) nu se aplică în cazul în care, înainte de data de depozit a cererii de înregistrare, marca a dobândit caracter distinctiv ca urmare a folosirii.”

9. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art.6.- În afara motivelor prevăzute la art.5 alin.1, o marcă este refuzată la înregistrare sau, după caz, este susceptibilă a fi anulată, pentru următoarele motive relative de refuz:

a) când este identică în raport cu o marcă anterioară, iar produsele și serviciile pentru care marca este solicitată sau a fost înregistrată sunt identice cu cele pentru care marca anterioară este

protejată;

b) dacă, din motive de identitate sau de similitudine în raport cu marca anterioară și din motive de identitate sau similitudine a produselor sau serviciilor pe care cele două mărci le desemnează se poate crea, în percepția publicului, un risc de confuzie, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară.

În accepțiunea alin.1, sunt mărci anterioare mărcile a căror dată de depozit este anterioară datei de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, a dreptului de prioritate invocat în susținerea acesteia și care fac parte din următoarele categorii:

- a) mărcile comunitare,
- b) mărcile înregistrate în România;
- c) mărcile înregistrate în baza unor acorduri internaționale și având efect în România;
- d) mărcile comunitare în privința cărora este invocată, în mod valabil, vechimea anterioară, potrivit prevederilor Regulamentului privind marca comunitară, față de o marcă la care se referă prevederile alin.1 lit.b) sau c), chiar dacă această din urmă marcă a încetat să mai existe sau a făcut obiectul unei renunțări;
- e) cererile de înregistrare a mărcilor prevăzute la alin.(1) lit.a)-d), sub condiția înregistrării ulterioare a mărcilor;
- f) mărcile care, la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, la data priorității invocate, sunt notorii în România, în sensul art.6 bis al Convenției de la Paris.

O marcă este, de asemenea, refuzată la înregistrare sau, în cazul în care a fost înregistrată, este susceptibilă de a fi anulată, dacă este identică sau similară în raport cu o marcă comunitară anterioară, în sensul prevederilor alin.2, și dacă a fost destinată să fie înregistrată ori este deja înregistrată pentru produse sau servicii care nu sunt similare cu cele pentru care marca comunitară anterioară este înregistrată, atunci când marca comunitară anterioară se bucură de un renume în Comunitate și dacă, prin folosirea mărcii ulterioare, s-ar obține un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii comunitare anterioare.

O marcă este, de asemenea, refuzată la înregistrare sau în cazul în care a fost înregistrată, este susceptibilă de a fi anulată, dacă:

- a) marca este identică sau similară în raport cu o marcă anterioară înregistrată în România, în sensul prevederilor alin.2, și dacă aceasta este destinată a fi înregistrată, ori este deja înregistrată pentru produse sau servicii care nu sunt similare cu cele pentru care marca

anterioară a fost înregistrată, când marca anterioară se bucură de un renume în România și dacă, prin folosirea mărcii ulterioare, s-ar obține un profit necuvenit din caracterul distinctiv și renumele mărcii anterioare sau dacă folosirea ar fi în detrimentul caracterului distinctiv ori al renumelui mărcii anterioare;

b) drepturile decurgând dintr-o marcă neînregistrată sau dintr-un alt semn utilizat în activitatea comercială au fost dobândite înainte de data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii ulterioare ori, după caz, înainte de data priorității invocate prin cererea de înregistrare a mărcii ulterioare, și dacă acea marcă neînregistrată sau acel semn utilizat conferă titularului său dreptul de a interzice utilizarea mărcii ulterioare;

c) utilizarea mărcii poate fi interzisă în temeiul unui drept anterior, altul decât cele prevăzute la alin.2 lit.d), în special un drept la nume, un drept la imagine, un drept de autor, un drept de proprietate industrială;

d) marca este identică sau similară în raport cu o marcă colectivă anterioară, conferind un drept care a expirat cu cel mult 3 ani înainte de data de depozit;

e) marca este identică sau similară în raport cu o marcă de certificare anterioară, a cărei valabilitate a încetat cu cel mult 10 ani înainte de data de depozit;

f) marca este identică sau similară cu o marcă anterioară înregistrată pentru produse sau servicii identice sau similare, conferind un drept care a expirat din motiv de nereînnoire cu cel mult 2 ani înainte de data de depozit, cu condiția ca titularul mărcii anterioare să își fi dat acordul la înregistrarea mărcii ulterioare sau să nu fi utilizat marca;

g) marca poate fi confundată cu o marcă utilizată în străinătate la data depozitului cererii și care continuă să fie utilizată acolo, dacă cererea a fost făcută cu rea credință de solicitant.

O marcă este, de asemenea, refuzată la înregistrare când înregistrarea este solicitată de mandatarul sau reprezentantul titularului mărcii, în nume propriu și fără consimțământul titularului mărcii, dacă mandatarul sau reprezentantul titularului nu face dovada că are dreptul de a solicita această înregistrare.

O marcă nu este refuzată la înregistrare sau, după caz, înregistrarea nu este anulată atunci când titularul mărcii anterioare sau a dreptului anterior consimte la înregistrarea mărcii ulterioare.

O marcă poate fi refuzată la înregistrare sau susceptibilă de a fi anulată în condițiile prevăzute la art.6 septies din Convenția de la Paris.”

10. Articolul 7 se abrogă.

11. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art.9.- Dreptul la marcă aparține solicitantului care a depus primul, în condițiile legii, cererea de înregistrare a mărcii.”

12. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art.10.- Cererea de înregistrare a mărcii, depusă la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, redactată în limba română și conținând elementele prevăzute la alin.2, constituie depozitul reglementar al mărcii.

Cererea de înregistrare a mărcii conține următoarele elemente:

- a) solicitarea explicită a înregistrării mărcii;
- b) datele de identificare a solicitantului și, după caz, a mandatarului;
- c) o reprezentare grafică, suficient de clară, a mărcii a cărei înregistrare este cerută;
- d) lista produselor și/sau serviciilor pentru care se solicită înregistrarea mărcii;
- e) dovada achitării taxei de depunere și de publicare a cererii de înregistrare a mărcii.

Cererea prezintă mențiuni exprese, atunci când marca:

- a) conține una sau mai multe culori revendicate ca element distinctiv al mărcii;
- b) este tridimensională sau un alt tip decât cele verbale sau figurative;
- c) conține o transliterare sau o traducere a mărcii ori a unor elemente ale mărcii. Cererea conține, de asemenea, date privind calitatea solicitantului. Cererea se referă la o singură marcă și este prezentată în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Cererile de înregistrare depuse în baza Aranjamentului de la Madrid sau a Protocolului referitor la Aranjament trebuie să îndeplinească condițiile acestor tratate.

Depunerea cererii de înregistrare a mărcii se poate face la registratura Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, prin poștă sau pe cale electronică, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.”

13. La articolul 12, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Art.12.- Dacă solicitantul a prezentat anumite produse și servicii, sub o marcă, în cadrul unei expoziții internaționale oficiale sau oficial recunoscute, în sensul Convenției privind expozițiile internaționale, semnate la Paris, la 22 noiembrie 1928, revizuită la 30 noiembrie 1972 și ratificată de România prin Decretul nr.2581/1930, organizată pe teritoriul României sau într-un stat membru al Convenției de la Paris și dacă o cerere de înregistrare a mărcii sub care au fost prezentate aceste produse și servicii a fost depusă la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci într-un termen de 6 luni de la data primei prezentări în expoziție, solicitantul beneficiază de un drept de prioritate de la data introducerii produsului în expoziție.”

14. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art.14.- Înregistrarea unei mărci poate fi cerută individual sau în comun de orice persoană.

În absența unei prevederi contrare, care rezultă dintr-un tratat internațional la care România este parte, solicitanții străini trebuie să fie reprezentați în fața Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci de un mandatar autorizat, în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr.66/2000 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier în proprietate industrială, republicată, precum și de regulamentul de aplicare a prezentei legi.”

15. După articolul 17 se introduc cinci noi articole, art.17¹-17⁵, cu următorul cuprins:

„Art.17¹.- Cererea de înregistrare a mărcii având dată de depozit se publică, în format electronic, în maximum 7 zile de la data depunerii, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art.17².- În termen de 2 luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii, conform art.17¹, orice persoană interesată poate formula observații privind cererea de înregistrare a mărcii, pentru motivele absolute de refuz prevăzute la art.5.

Art.17³.- În termen de 2 luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii, conform art.17¹, orice persoană interesată poate formula opoziție la înregistrarea mărcii, pentru motive relative de refuz

prevăzute la art.6.

Opozițiile trebuie să fie formulate în scris, motivat și cu plata taxei prevăzute de Ordonanța Guvernului nr.41/1998 privind taxele în domeniul proprietății industriale și regimul de utilizare a acestora, republicată, cu modificările ulterioare.

La cererea solicitantului, titularul mărcii care a formulat opoziția prezintă Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci dovada că:

a) în cursul unei perioade de 5 ani care precede data publicării mărcii asupra căreia s-a formulat opoziția, marca anterioară a făcut obiectul unei folosiri efective pe teritoriul României pentru produsele și serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată;

b) există motive justificate pentru neutilizarea mărcii cu privire la care s-a făcut opoziție.

În cazul neplății taxelor legale pentru opoziție, se consideră că aceasta nu a fost făcută.

Art.17⁴.- Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci notifică solicitantului cererii de înregistrare a mărcii, de îndată, opoziția formulată, indicând numele persoanei care a formulat-o, precum și motivele opoziției privind înregistrarea mărcii.

În termen de 30 de zile de la data notificării opoziției, solicitantul poate prezenta punctul său de vedere.

Soluționarea opoziției poate fi suspendată în următoarele situații:

a) când se bazează pe o cerere de înregistrare a mărcii, până la înregistrarea acesteia;

b) marca opusă face obiectul unei acțiuni în anulare sau în decădere, până la soluționarea definitivă a cauzei.

În cursul suspendării, în orice moment, solicitantul sau oponentul poate solicita reluarea soluționării opoziției, dacă motivul de suspendare nu mai subzistă.

Art.17⁵.- Opoziția formulată cu privire la cererea de înregistrare a mărcii publicată se soluționează de o comisie din cadrul Serviciului Mărci, potrivit regulamentului de aplicare a prezentei legi.

Comisia emite un aviz de admitere sau respingere a opoziției, care este avut în vedere la examinarea de fond.”

16. Articolul 18 se abrogă.

17. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art.19.- Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci examinează pe fond cererea de înregistrare a mărcii și hotărăște admiterea înregistrării mărcii, în tot sau în parte, ori respingerea cererii de înregistrare a mărcii, în termen de maximum 6 luni de la publicarea acesteia, sub condiția achitării taxelor prevăzute de Ordonata Guvernului nr.41/1998, republicată cu modificările ulterioare.

Sub condiția achitării unei taxe suplimentare de urgentare, echivalentă cu dublul taxei de înregistrare și examinare prevăzută la pct.1 și 3 din anexa nr.4 la Ordonanța Guvernului nr.41/1998, republicată cu modificările ulterioare, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci examinează și hotărăște asupra cererii de marcă, în termen de 4 luni de la publicarea acesteia.

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci examinează:

- a) calitatea solicitantului, conform art.3 lit.i) și h);
- b) condițiile prevăzute la art.13 alin.1 și 2, dacă în cerere se invocă o prioritate;
- c) motivele de refuz prevăzute la art.5 alin.1 și, dacă este cazul, observațiile formulate.

În cazul în care au fost formulate opoziții cu privire la cererea de înregistrare a mărcii pentru motivele prevăzute la art.6, avizul comisiei prevăzute la art.17⁵ alin.(l) este obligatoriu în examinarea pe fond.”

18. După articolul 19 se introduce un nou articol, art.19¹, cu următorul cuprins:

„Art.19¹.- Când un element neesențial al mărcii este lipsit de caracter distinctiv și dacă acest element este de natură să creeze îndoieli asupra întinderii protecției mărcii, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci cere solicitantului să declare, în termen de 2 luni de la data notificării, că nu invocă un drept exclusiv asupra acestui element. Declarația se publică odată cu marca înregistrată.

În lipsa declarației prevăzute la alin.1 cererea de înregistrare a mărcii se respinge.”

19. La articolul 20, partea introductivă a alineatului 1 va avea următorul cuprins:

„Art.20.- Examinarea motivelor de refuz prevăzute la art.6 alin.1 se face potrivit unor criterii, cum ar fi:”

20. La articolul 22, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Art.22.- Dacă în urma examinării cererii, potrivit prevederilor art.19 și 20, se constată îndeplinirea condițiilor legale, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci decide înregistrarea mărcii. Marca se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, în format electronic, în maximum 2 luni de la data deciziei de înregistrare, iar Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci eliberează certificatul de înregistrare, a mărcii numai după plata taxei de publicare și eliberare.”

21. Articolele 23 - 25 se abrogă.

22. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

„Art.28 - Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci înscrie, de îndată, în Registrul mărcilor, acele mărci pentru care s-a luat o decizie de înregistrare.

Înscrierea înregistrării mărcii în Registrul mărcilor este supusă taxelor prevăzute în anexa nr.4 pct.8 din Ordonanța Guvernului nr.41/1998, republicată, cu modificările ulterioare.

După înscrierea în Registrul mărcilor, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci eliberează certificatul de înregistrare al mărcii.

Registrul mărcilor este public.”

23. La articolul 29, alineatul 5 va avea următorul cuprins:

„Taxa pentru reînnoirea înregistrării mărcii este datorată odată cu cererea de reînnoire; reînnoirea înregistrării mărcii poate fi plătită și în următoarele 6 luni de la expirarea duratei de protecție cu majorarea prevăzute la art.24 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.41/1998, republicată cu modificările ulterioare.”

24. Articolul 32 va avea următorul cuprins:

„Art.32.- Reînnoirea înregistrării mărcilor se înscrie în Registrul mărcilor și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, în termen de maximum 3 luni de la depunerea cererii de reînnoire la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci.

Înscrierea reînnoirii mărcii în Registrul mărcilor este supusă taxelor prevăzute în anexa nr.4 pct.9 din Ordonanța Guvernului nr.41/1998, republicată, cu modificările ulterioare.

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci eliberează titularului un certificat de reînnoire a înregistrării mărcii.”

25. La articolul 33, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Art.33.- Pe durata protecției mărcii, titularul poate solicita la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, cu plata taxei prevăzute în anexa nr.4 pct. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 41/1998, republicată, cu modificările ulterioare, introducerea de modificări neesențiale ale unor elemente ale mărcii, sub condiția ca acestea să nu afecteze caracterul distinctiv al mărcii; lista de produse și servicii nu poate fi extinsă.”

26. La articolul 35, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Titularul mărcii poate cere instanței judecătorești să interzică terților să folosească, în activitatea lor comercială, fără consimțământul său:

a) un semn identic mărcii, pentru produse sau servicii identice celor pentru care marca a fost înregistrată;

b) un semn pentru care, datorită faptului că este identic sau asemănător cu o marcă și din cauză că produsele sau serviciile cărora li se aplică marca sunt identice sau similare, există un risc de confuzie în percepția publicului, incluzând riscul de asociere între semn și marcă;

c) un semn identic sau asemănător cu marca, pentru produse sau pentru servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată, când aceasta din urmă a dobândit un renume în România și dacă folosirea fără drept a semnelui ar fi în detrimentul caracterului distinctiv al mărcii ori în detrimentul renumelui acesteia.”

27. La articolul 35, litera c) a alineatului 3 va avea următorul cuprins:

„c) punerea în liberă circulație, exportul, importul, plasarea sub un regim vamal suspensiv sau economic, precum și acordarea oricărei alte destinații vamale, așa cum acestea sunt definite în reglementările vamale, a produselor sub acest semn;”

28. La articolul 36, alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:

„Art.36.- Solicitantul cererii de înregistrare a mărcii poate cere ca terților să le fie interzisă efectuarea actelor prevăzute la art.35 alin.2 numai după publicarea acesteia.

Pentru actele prevăzute la alin.1, săvârșite ulterior publicării cererii de înregistrare a mărcii, solicitantul poate cere despăgubiri, potrivit dreptului comun. Titlul pentru plata despăgubirilor este executoriu numai după data înregistrării mărcii.”

29. Articolul 37 va avea următorul cuprins:

„Art.37.- Dreptul asupra mărcii se epuizează, iar titularul nu poate interzice altor persoane folosirea acesteia pentru produse care au fost puse în comerț în Comunitate și în Spațiul Economic European, sub această marcă, de către titular sau cu consimțământul său.

Prevederile alin.1 nu sunt aplicabile dacă există motive temeinice care justifică faptul că titularul se opune comercializării ulterioare de produse, în special, atunci când starea produselor este modificată sau alterată după punerea lor în comerț.”

30. La articolul 38, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Dispozițiile alin.1 sunt aplicabile cu condiția ca folosirea de către un terț a elementelor prevăzute la lit.a) și c) să fie conformă practicilor oneste din domeniul industrial ori comercial.”

31. Articolul 39 va avea următorul cuprins:

„Art.39.- Drepturile asupra mărcii se pot transmite prin cesiune, licență sau pe cale succesorală.

Este, de asemenea, considerată transmitere de drepturi și executarea silită a debitorului, titular al mărcii, efectuată în condițiile legii.

Înscrierea transmiterii de drepturi asupra mărcilor aflate în litigiu se suspendă până la data rămânerii definitive a hotărârilor judecătorești cu privire la acestea.”

32. La articolul 41, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, alin.1¹ cu următorul cuprins:

„Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci refuză înscrierea transmiterii cesiunii dacă rezultă în mod evident faptul că, prin aceasta, publicul este indus în eroare cu privire la natura, calitatea sau originea geografică a produselor sau serviciilor pentru care marca a fost înregistrată, în afară de situația în care beneficiarul transmiterii acceptă să limiteze transmiterea mărcii la produsele sau serviciile pentru care marca nu este înșelătoare.”

33. La articolul 41, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„La cererea persoanei interesate și cu plata taxei prevăzute în anexa nr.4 pct.18 lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.41/1998, republicată, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci înscrie cesiunea în Registrul mărcilor și o publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. Cesiunea este opozabilă terților începând cu data publicării acesteia în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.”

34. La articolul 42, alineatul 4 va avea următorul cuprins:

„Licențele se înscriu în Registrul mărcilor, cu plata taxei prevăzute în anexa nr.4 pct.18 lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.41/1998, republicată, cu modificările ulterioare, și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. Licența este opozabilă terților de la data publicării acesteia.”

35. La articolul 43, după alineatul 3 se introduc două noi alineate, alin.4 și 5, cu următorul cuprins:

„Lipsa înscrierii unei licențe la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci nu afectează:

a) valabilitatea înregistrării mărcii care face obiect al licenței ori cu privire la protecția licenței mărcii;

b) intervenția într-o acțiune în contrafacere angajată de titular ori obținerea, în cadrul acestei proceduri, de daune-interese, ca urmare a contrafacerii unei mărci care face obiectul licenței.

Înscrierea licenței nu este o condiție pentru ca folosirea unei mărci de beneficiarul licenței să poată fi considerată echivalentul unui act de utilizare de titular în cadrul procedurilor referitoare la dobândirea, menținerea validității ori la apărarea drepturilor cu privire la acea marcă.”

36. Articolul 45 va avea următorul cuprins:

„Art.45.- Orice persoană interesată poate solicita Tribunalului București, oricând în cursul duratei de protecție a mărcii, decăderea titularului din drepturile conferite de marcă dacă:

a) fără motive justificate, într-o perioadă neîntreruptă de 5 ani socotită de la data înscrierii în Registrul mărcilor, marca nu a făcut obiectul unei folosiri efective pe teritoriul României pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată sau dacă această folosire a fost suspendată pentru o perioadă neîntreruptă de 5 ani;

b) după data înregistrării, marca a devenit, ca urmare a acțiunii sau inacțiunii titularului, desemnarea uzuală în comerț a produsului sau a serviciului pentru care a fost înregistrată;

c) după data înregistrării și ca urmare a folosirii mărcii de către titular sau cu consimțământul acestuia, marca a devenit susceptibilă de a induce publicul în eroare, în special cu privire la natura, calitatea sau proveniența geografică a produselor sau serviciilor pentru care a fost înregistrată;

d) marca a fost înregistrată pe numele unei persoane neavând calitatea prevăzută la art.3 lit.h) și i).

Este asimilată folosirii efective a mărcii:

a) folosirea mărcii sub o formă care diferă de cea înregistrată prin anumite elemente ce nu alterează caracterul distinctiv al acesteia;

b) imposibilitatea folosirii mărcii din circumstanțe independente de voința titularului, cum ar fi restricții la import sau ca urmare a altor dispoziții ale autorităților publice vizând produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată;

c) aplicarea mărcii pe produse sau pe ambalaje, exclusiv în vederea exportului;

d) folosirea mărcii de către un terț având consimțământul titularului sau de către orice persoană abilitată să utilizeze o marcă colectivă sau o marcă de certificare, fiind considerată ca folosire a mărcii de însuși titularul acesteia.

Titularul nu poate fi decăzut din drepturile sale dacă, în perioada de la expirarea termenului prevăzut la alin.1 lit.a) și până la prezentarea cererii de decădere, marca a fost folosită efectiv. Totuși, dacă începerea sau reluarea folosirii mărcii a avut loc cu 3 luni înainte de prezentarea în justiție a cererii de decădere, folosirea mărcii nu este luată în considerare dacă pregătirile pentru începerea sau reluarea folosirii au intervenit numai după ce titularul a luat cunoștință de faptul că ar putea fi introdusă o cerere de decădere.

Dovada folosirii mărcii incumbă titularului acesteia și poate fi făcută prin orice mijloc de probă.

Decăderea produce efecte de la data introducerii cererii de decădere la instanța judecătorească competentă.

Marca se radiază din Registrul mărcilor și mențiunea radierii se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.”

37. Articolele 46 și 47 se abrogă.

38. La articolul 48, partea introductivă a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

„Art.48.- Anularea înregistrării mărcii poate fi cerută Tribunalului București de către orice persoană interesată pentru oricare din următoarele motive:”

39. La articolul 48, alineatul 4 va avea următorul cuprins:

„Înregistrarea mărcii nu poate fi anulată pe motivul existenței unui conflict cu o marcă anterioară, dacă aceasta din urmă nu îndeplinește condițiile de utilizare prevăzute la art.45 alin.1-3.”

40. La articolul 48, după alineatul 4 se introduce un nou alineat, alin.5 cu următorul cuprins:

„Dacă marca anterioară nu a fost folosită decât pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, înregistrarea mărcii poate fi anulată numai pentru acele produse sau servicii pentru care marca nu a fost folosită.”

41. La articolul 49, se introduce un nou alineat, alin.2, cu următorul cuprins:

„În cazul prevăzut la alin.(1), titularul mărcii ulterior înregistrate nu se poate opune folosirii mărcii anterioare, deși aceasta din urmă nu mai poate fi invocată împotriva mărcii ulterioare.”

42. La articolul 50, alineatul 2 se abrogă.

43. La articolul 52, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„După publicarea mărcii și a regulamentului de folosire a mărcii colective, titularul unei mărci anterioare sau al unei mărci notorii, precum și al unui drept anterior dobândit cu privire la imaginea sau numele patronimic al acestuia, o indicație geografică protejată, un desen sau model protejat sau un drept de autor, precum și orice altă persoană interesată, pot formula, la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, în termenul prevăzut la art.17³, opoziție la înregistrarea mărcii colective.”

44. La articolul 54, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) fără motive justificate, marca nu a făcut obiectul unei folosiri efective într-o perioadă neîntreruptă de 5 ani, calculată de la data înscrierii mărcii în Registrul mărcilor, pentru produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată;”

45. Articolul 60 va avea următorul cuprins:

„Art.60.- După publicarea mărcii și a regulamentului de folosire a acesteia, titularul unei mărci anterioare sau al unei mărci notorii, precum și al unui drept anterior dobândit cu privire la imaginea sau numele patronimic al acesteia, o indicație geografică protejată, un desen sau un model protejat ori un drept de autor, precum și orice persoană interesată pot formula la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, în termenul prevăzut la art.17³, opoziție la înregistrarea mărcii de certificare.”

46. După articolul 66 se introduce un nou capitol, Capitolul XI¹ „Marca comunitară”, cuprinzând articolele 66¹-66⁶, cu următorul cuprins:

*„Capitolul XI
Marca comunitară*

Art.66¹.- Când o cerere de marcă comunitară este depusă la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, în temeiul art.25 alin.(1) lit.b) din Regulamentul privind marca comunitară, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci înscrie data primirii cererii și, fără să procedeze la examinare, o transmite Oficiului de Armonizare în Piața Internă, în termen de două săptămâni, cu plata taxei prevăzute de Ordonanța Guvernului nr.41/1998, republicată, cu modificările ulterioare, pentru depunerea unei cereri naționale.

Art.66².- O cerere de marcă comunitară sau o marcă comunitară poate fi transformată într-o cerere de marcă națională în condițiile prevederilor art.108-110 din Regulamentul privind marca comunitară, cu plata taxelor pentru procedura de examinare a unei cereri naționale prevăzută de Ordonanța Guvernului nr.41/1998, republicată, cu modificările ulterioare.

Art.66³. - Titularul unei mărci anterioare înregistrate în România sau a unei mărci anterioare care a făcut obiectul unei înregistrări internaționale având efect în România, care depune o marcă identică, destinată a fi înregistrată ca marcă comunitară, pentru produse și servicii identice cu cele pentru care marca anterioară a fost înregistrată sau incluse în lista acestei mărci, se poate prevala, la înregistrarea mărcii comunitare, de vechimea mărcii anterioare în ceea ce privește înregistrarea mărcii comunitare în România.

Titularul unei mărci comunitare, care este și titularul unei mărci anterioare identice, înregistrate în România sau care a făcut obiectul unei înregistrări internaționale având efect în România, pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care marca anterioară a fost înregistrată ori incluse în lista acestei mărci, se poate prevala de vechimea mărcii anterioare în România.

Art.66⁴. - Dispozițiile art.84 - 85 și art.87 - 91 sunt aplicabile și încălcărilor aduse drepturilor titularului unei mărci comunitare.

Art.66⁵. - Este inadmisibilă o acțiune în contrafacere bazată pe o marcă comunitară anterioară, împotriva unei mărci naționale ulterior înregistrate, a cărei folosire a fost tolerată timp de 5 ani, cu condiția ca depozitul mărcii naționale să fi fost efectuat cu bună-credință.

Inadmisibilitatea este limitată numai la produsele și serviciile pentru care a fost tolerată.

Art.66⁶. - Litigiile având ca obiect mărci comunitare, pentru care Regulamentul privind marca comunitară atribuie competența tribunalelor de marcă comunitară, conform prevederilor art.95 alin.(1) al acestuia, sunt de competența Tribunalului București, care judecă în primă instanță.”

47. La articolul 68, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

„Înregistrarea unei indicații geografice poate fi cerută la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, direct sau prin mandatar autorizat, și este supusă taxei prevăzută de Ordonanța Guvernului nr.41/1998, republicată, cu modificările ulterioare.”

48. La articolul 68, după alineatul 2 se introduc două noi alineate, alin.3 și 4 cu următorul cuprins:

„Cererea de înregistrare a unei indicații geografice conține elementele prevăzute în regulamentul de aplicare a prezentei legi.

În termen de 3 luni de la depunere, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci examinează cererea și îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.69 și 70.”

49. După articolul 68 se introduce un nou articol, art.68¹, cu următorul cuprins:

„Art.68¹.- Cererea de înregistrare a indicației geografice se publică în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

În termen de două luni de la publicarea cererii, orice persoană interesată poate face opoziție la înregistrarea indicației geografice.”

50. Articolul 72 va avea următorul cuprins:

„Art.72. - În termen de două luni de la data deciziei de înregistrare a indicației geografice, aceasta este înscrisă în Registrul indicațiilor geografice.

Înscrierea unei indicații geografice în Registrul indicațiilor geografice este supusă taxelor prevăzute în anexa nr.4 pct.21 din Ordonanța Guvernului nr.41/1998, republicată, cu modificările ulterioare.”

51. Articolul 80 va avea următorul cuprins:

„Art.80.- Deciziile Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci privind cererile de înregistrare a mărcilor, cât și cererile de înregistrare privind indicațiile geografice pot fi contestate la acest oficiu de orice persoană interesată în termen de 30 zile de la comunicare sau după caz, de la publicarea înregistrării mărci ori a indicației geografice, cu plata taxei legale.

Deciziile Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci privind înscrierea cesiunii sau licenței în Registrul mărcilor pot fi contestate la oficiu de persoanele interesate, în termen de 30 zile de la comunicare sau, după caz, de la publicarea acestora.

Contestațiile formulate conform prevederilor alin.1 și 2 se soluționează de o comisie de contestații din cadrul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci.”

52. După articolul 80 se introduce un nou articol, art.80¹,cu următorul cuprins:

„Art.80¹.- Dacă înregistrarea unei mărci, reînnoirea înregistrării sau înscrierea unei modificări în Registrul mărcilor a fost efectuată, în mod evident din eroare materială, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci poate, în termen de maximum două luni cu începere de la data înregistrării sau de la data înscrierii, să revoce motivat înregistrarea, reînnoirea sau înscrierea modificării efectuate; revocarea se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.”

53. Articolul 81 va avea următorul cuprins:

„Art.81.- Hotărârea Comisiei de contestații, motivată, se comunică părților și poate fi atacată la Tribunalul București în termen de 15 de zile de la comunicare.

Deciziile Tribunalului București pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Curtea de Apel București.

Sentințele Tribunalului București pronunțate în cazurile prevăzute la art.35, 45, 48, 54, 55, 61 și 79 pot fi atacate cu apel în termen de 15 de zile de la comunicare, la Curtea de Apel București.”

54. La articolul 82, se introduce un nou alineat, alin.2, cu următorul cuprins:

„În toate litigiile privind mărcile, citarea titularilor este obligatorie.”

55. Articolul 83 va avea următorul cuprins:

„Art.83.- Constituie infracțiunea de contrafacere și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă de 1.500 de lei, săvârșirea fără drept, a următoarelor fapte:

- a) contrafacerea unei mărci;
- b) punerea în circulație a unui produs purtând o marcă identică sau similară cu o marcă înregistrată pentru produse identice sau similare și care prejudiciază pe titularul mărcii înregistrate;
- c) punerea în circulație a produselor care poartă indicații geografice care indică sau sugerează că produsul în cauză este originar dintr-o regiune geografică, alta decât locul adevărat de origine, în scopul inducerii în eroare a publicului cu privire la originea geografică a produsului.

Faptele prevăzute la alin.1, săvârșite de un grup infracțional organizat sau care sunt de natură să prezinte pericol pentru siguranța sau sănătatea consumatorilor, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

Prin contrafacerea unei mărci se înțelege realizarea sau utilizarea fără consimțământul titularului de terți, în activitatea comercială a unui semn, astfel:

a) un semn identic cu marca pentru produse sau servicii identice cu acelea pentru care marca a fost înregistrată;

b) un semn care, dată fiind identitatea sau asemănarea cu o marcă ori dată fiind identitatea sau asemănarea produselor sau a serviciilor cărora li se aplică semnul, cu produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, ar produce în percepția publicului un risc de confuzie, incluzând și riscul de asociere a mărcii cu semnul;

c) un semn identic sau asemănător cu marca, pentru produse ori servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată, când aceasta a dobândit un renume în România și dacă prin folosirea semnului fără motive întemeiate, s-ar putea profita de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii sau folosirea semnului ar cauza titularului mărcii un prejudiciu.

Prin punerea în circulație se înțelege oferirea produselor sau comercializarea ori deținerea lor în acest scop sau, după caz, oferirea sau prestarea serviciilor, sub acest semn, importul, exportul sau tranzitul produselor sub acest semn.

Faptele prevăzute la alin.1 și 2 nu constituie infracțiuni dacă au fost săvârșite înainte de data publicării mărcii.”

56. Articolul 84 va avea următorul cuprins:

„Art.84.- Măsurile asigurătorii se pot dispune în condițiile Codului de procedură penală.

Măsurile asigurătorii se referă, în special, la încetarea actelor de încălcare a drepturilor legale și la conservarea probelor pentru dovedirea provenienței produselor sau a serviciilor purtând în mod ilicit o marcă sau o indicație geografică protejată.

Dispozițiile alineatelor 1 și 2 se aplică și materialelor sau echipamentelor care au servit nemijlocit la comiterea infracțiunilor prevăzute la art.83.”

57. Articolele 86 și 87 se abrogă.

58. La articolul 89, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Instanța poate dispune ca reclamantul să plătească toate daunele cauzate pârâtului ca urmare a exercitării abuzive a drepturilor procedurale cu privire la marca sau indicația geografică protejată.”

59. Articolul 90 va avea următorul cuprins:

„Art.90.- Titularul mărcii sau, după caz, autoritatea publică centrală de specialitate implicată poate solicita instanței obligarea autorului încălcării dreptului la furnizarea de informații imediate privind proveniența și circuitele de distribuire a mărfurilor ilegal marcate, precum și informații despre identitatea fabricantului sau comerciantului, cantitatea de marfă fabricată, livrată, primită sau comandată.”

60. Articolul 91 va avea următorul cuprins:

„Art.91.- Competențele vamale cu privire la asigurarea respectării drepturilor asupra mărcilor și indicațiilor geografice protejate aparțin Autorității Naționale a Vămilei, potrivit legii.”

61. La articolul 93, literele a) și c) vor avea următorul cuprins:

„a) ia în evidență, examinează, publică cererile de înregistrare a mărcii;

.....
c) ia în evidență și publică cererile de înregistrare a indicațiilor geografice și acordă protecție acestora pe teritoriul României;”

62. La articolul 93, după litera k) se introduce o nouă literă, lit.k¹) cu următorul cuprins:

„k¹) Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci informează Comisia Europeană cu privire la dispozițiile naționale adoptate în scopul transunerii Primei directive nr.89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988, de armonizare a legislațiilor statelor membre privind mărcile.”

În tot cuprinsul legii, sintagma „*Tribunalul Municipiului București*” se înlocuiește cu sintagma „*Tribunalul București*,” sintagma „*depozitul național reglementar*” se înlocuiește cu „*depozitul reglementar*,” sintagma „*Ministerul Agriculturii și Alimentației*” se înlocuiește cu sintagma „*Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale*,” sintagma „*Registrul Național al Mărcilor*” se înlocuiește cu sintagma „*Registrul mărcilor*,” iar sintagma „*Registrul Național al Indicațiilor Geografice*” se înlocuiește cu sintagma „*Registrul indicațiilor geografice*.”

63. După articolul 95 se introduce următoarea mențiune:

„Prezenta lege transpune Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008, de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOCE) nr.L 299/25 din data de 8 noiembrie 2008 și crează cadrul juridic necesar aplicării directe, de la data aderării României la Uniunea Europeană, a Regulamentului (CE) nr.207/2009 al Consiliului privind marca comunitară, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOCE) nr.L.78 din 24 martie 2009.”

Art.II.- Cererile de înregistrare a mărcilor și cererile de înregistrare a indicațiilor geografice depuse și aflate în procedurile de examinare urmează procedurile prevăzute de prezenta lege.

Art.III.- Ordonanța Guvernului nr.41/1998 privind taxele în domeniul protecției proprietății industriale și regimul de utilizare a acestora, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.959 din 29 noiembrie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

Art.IV.- 1. Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

2. În termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi se va supune aprobării, prin hotărâre de Guvern, Regulamentul de aplicare a Legii nr.84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, cu modificările ulterioare.

1. Articolul 4 se abrogă.

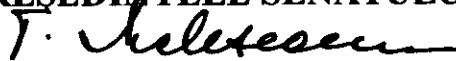
2. La articolul 7, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art.7.- (1) Persoanele fizice și juridice române plătesc în lei, la cursul Băncii Naționale a României din ziua plății, echivalentul taxelor în euro prevăzute în prezenta ordonanță.”

Art.V.- Legea nr.84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.161 din 23 aprilie 1998, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 27 octombrie 2009, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

p. PRESEDINTELE SENATULUI

Teodor Meleșcanu